

Ανυπόφορη ύβρις (Χ. Γιανναρά)

Date : Μαΐου 11, 2006

Λένε ότι ο Ελληνισμός επέζησε, επειδή πάντοτε κάποιοι Έλληνες (λίγοι, «μια μαγιά») αντιστέκονταν. Αντιστέκονταν σε τι; Προφανώς, στην αλλοτρίωση – στην αλλοίωση του φρονήματος, της γλώσσας, στη μείωση της αξιοπρέπειας.

Αν κρίνουμε από σχετικά πρόσφατες εμπειρίες, οι λίγοι που αντιστέκονται γίνονται αφορμή να καυχάται εκ των υστέρων για «αντίσταση» η μεγάλη πλειονότητα των συμβιβασμένων. Είναι άδικο, αλλά σωτήριο: Χάρη στον σφετερισμό της εγρήγορσης των ολίγων σώζεται τελικά μια ευρύτερη συνείδηση χρέους αντίστασης, δηλαδή η ιστορική συνέχεια της ελληνικότητας.

Ετσι μπορούμε να ελπίζουμε ότι σε κάποια χρόνια η μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων θα καυχάται για την επιμονή της να διασωθεί η συνέχεια της γλώσσας: Θα έχει ξαναγυρίσει η πλειονότητα στο πολυτονικό σύστημα γραφής και θα καταριέται τους ασυνείδητους πολιτικούς που, με το μονοτονικό, επιχείρησαν να καταστρέψουν ένα καίριο δεδομένο της διαχρονικής ελληνικής ταυτότητας.

Θα απαιτεί η πλειονότητα, σε κάποια χρόνια, τη διδασκαλία των αρχαίων ως βασικό μάθημα στα σχολεία και θα θεωρεί την πασοκική «δημοτική» το ίδιο κωμική με τη γλώσσα του Πατακού και του Παπαδόπουλου. Θα ψάχνουν να θυμηθούν οι πολλοί το όνομα κάποιας κυρίας Γιαννάκου - Κουτσίκου, όπως ψάχνουμε σήμερα ποιος ήταν ο πρώτος υπουργός Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, με κάτι εξωφρενικά μουστάκια απλωμένα ως τις φαβορίτες του, που παράδωσε ο άσχετος σχολειά και πανεπιστήμια ξέφραγο αμπέλι στους συνδικαλιστές και στους ιδεολόγους του μηδενισμού.

Θα επαναληφθεί αυτό που συνέβη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν όλοι σχεδόν οι Έλληνες βρέθηκαν να έχουν μετάσχει στην αντίσταση ενάντια στη γερμανική, ιταλική και βουλγαρική κατοχή. Ή μετά τη δικτατορία '67-'74, όπου και πάλι βρέθηκαν όλοι «αντιστασιακοί». Ετσι και σε κάποια χρόνια από σήμερα, μπορούμε να ελπίζουμε ότι το πανελλήνιο θα καυχάται για την εικοσάχρονη «αντίστασή» του στο κομματικό κράτος του παπανδρεϊκού αμοραλισμού και της

«εκσυγχρονιστικής» διαφθοράς. Ή ότι ευτόλμως κατάγγειλε την παραλυτική ατομία και αμβλυωπία της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης που ακολούθησε - ότι αποδοκίμασε τον συντελεσμένο εκπασοκισμό των στελεχών της.

Η «αντιστασιακή» ψυχosύνθεση του Έλληνα γεννάει ελπίδες. Χάρη στον σφετερισμό της εγρήγορσης και οξυδέρκειας των ελαχίστων θα σώζεται πάντοτε μια ευρύτερη συνείδηση χρέους αντίστασης, δηλαδή, η ιστορική συνέχεια της ελληνικότητας. Μπορούμε να ελπίζουμε ότι, έστω με δραματική καθυστέρηση, θα διασωθεί στο μέλλον και μια συλλογική ντροπή για την ανεκδιήγητη φέστα των δήθεν Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Ελλάδα. Οτι θα είναι καύχηση η αντίσταση στην εξευτελιστική αυτή και εθελόδουλη αυτασέλγεια, καύχηση που όλοι θα τη διεκδικούν.

Όλοι θα σώζουν την επίγνωση ότι επρόκειτο για βανδαλισμό και διαπόμπευση μιας έκφανσης πολιτισμού, που αποτελεί πανανθρώπινο θησαύρισμα για έγκλημα τιμής σε βάρος όσων κατανοούν και μπορούν να εκτιμήσουν τη μοναδικότητα και τα μέτρα του αρχαιοελληνικού επιτεύγματος. Θα επιβιώσει η αντίσταση, με χορταστικό γέλιο και πρόγκα, για το βλαχαδερό ανάλογο των εορτασμών της χούντας στο Παναθηναϊκό Στάδιο: τη γελοιότητα των ταξιδεμάτων της «φλόγας» ανά την υφήλιο και ανά την Ελλάδα - αυτή την ξεδιάντροπη επίδειξη της ικανότητας των επιγόνων να μεταμορφώνουν ένα ιλιγγιώδες κληροδότημα πολιτισμού σε περιφερόμενο τσίρκο.

Απεριόριστος τηλεοπτικός χρόνος στα κρατικά κανάλια και άφθονος στα ιδιωτικά για κρετινική διαφήμιση του τσίρκου: Τα κέρδη των χορηγών συνάρτηση της τηλεθέασης, γι' αυτό και η «φλόγα» έπρεπε να περιφέρεται σε κάθε πόλη και γωνιά, να κάνουν δηλώσεις «πώς αισθάνονται» οι μαριονέτες της ιεροτελεστικής μεταφοράς, να στέλνουν «μηνύματα» πανανθρώπινης εμβέλειας του τύπου: «να είσαστε όλοι καλά!» σε τέτοιο επίπεδο ευτελισμού και μικρόνοιας δικαιούνται και οι αυτουργοί της βάνουσης εκμετάλλευσης των αφελών να διαφημίζονται καταιγιστικά στη μικρή οθόνη σαν «Μεγάλοι Χορηγοί», πρότυπα «ήθους» και «ρομαντισμού» - ναι, έτσι ξεδιάντροπα.

Κάποτε, ας ελπίσουμε, θα μιλάνε όλοι για «καθολική αντίσταση του λαού» στην ανίερη μαφιόζικη φέστα, και δεν πειράζει που θα παραχαράζουν κατάφωρα την

ιστορική αλήθεια. Αρκεί να έχει μια ελάχιστη ρεαλιστική βάση ο μύθος:

Να υπάρχουν σήμερα οι ελάχιστες φωνές (περιθωριακές και αγνοημένες) που να καταγγέλλουν τη γύμνια του βασιλιά, την αναίδεια και χυδαιότητα της απάτης.

Από στόμα σε στόμα η καταγγελία - είναι η αποτελεσματικότερη επικοινωνία. Να αφυπνιστούν στην πραγματικότητα οι αφελείς «εθελοντές», οι ρομαντικά απερίσκεπτοι αγοραστές εισιτηρίων, τα θύματα κατανάλωσης του μικρονοϊκού κιτσαριού «Αθηνά και Φοίβος». Να βρεθούν και να είναι ευδιάκριτος αριθμός οι Έλληνες με αξιοπρέπεια που θα αντισταθούν σε αυτόν τον ιταμό, καλογουαλισμένο παλιμπαρβαρισμό.

«Στάδιον δόξης λαμπρόν» και για τη δημοσιογραφική έρευνα να ανιχνεύσει τις πρώτες αφετηρίες εμπλοκής και παγίδευσης του ελλαδικού κράτους στη μαφιόζικη κομπίνα: ποιος πρώτος είχε την ιδέα και με ποια κίνητρα, ποιοι πρώτοι την εγκολπώθηκαν και με ποιες σκοπιμότητες. Οι πολιτικοί που την υιοθέτησαν ήταν άραγε τόσο αφελείς, δεν ζήτησαν να πληροφορηθούν τι συνεπάγεται η ανάληψη μιας τέτοιας πρακτόρευσης τερατωδών συμφερόντων, τι κόστος έχει οικονομικό, περιβαλλοντικό, κοινωνικό, πολιτιστικό, σε ποια περιπέτεια βυθίζουν τη χώρα;

Γιατί οι πρώτοι που ανέλαβαν την προετοιμασία των «αγώνων» αποπέμφθηκαν ως αποτυχημένοι, χωρίς να λογοδοτήσουν για την αποτυχία ή την αβελτηρία τους; Με ποια κριτήρια, με ποιους όρους, με ποια «συμπεφωνημένα αυτονόητα» παραδόθηκε η κεντρική ευθύνη αυτής της διοργάνωσης σε μια τυχάρπαστης ευμάρειας κυρία, στην οποία δουλοπρεπώς υποκλίνονται οι πάντες σαν σε μείζονα αρχή εξουσίας; Γιατί δεν αντιστάθηκαν οι πρωθυπουργοί και οι κυβερνήσεις στο να παραδοθεί η οικονομία της χώρας, η σημερινή και των προσεχών δεκαετιών, στην εγκληματική ασυδοσία των εργολάβων, να αφήνεται στην εγκατάλειψη η επαρχία, που μαραζώνει και ερημώνει, για να διοχετευθεί όλο το κοινωνικό εισόδημα, ακόμα μια φορά, στο παρασιτικό λεκανοπέδιο της πρωτεύουσας;

Καμία χούντα δεν υποχρέωσε ποτέ την ελληνική πολιτεία σε τέτοιον αυτεξουσιάζο:

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

Να έρχονται οι νουοί της ολυμπιακής μαφίας να εποπτεύσουν αν αποτελεσματικά ξεπουλήθηκε η χώρα σε εκβιαστές εργολάβους, αν πληρώθηκαν δισεκατομμύρια δολάρια σε αμερικανικές εταιρείες «προστασίας» (κατά τα πρότυπα του κόσμου της νύχτας), αν μοιράστηκαν, με ανάλογα πρότυπα, οι τηλεοπτικές εργολαβίες. Και να ταπεινώνουν οι νουοί την ηγεσία του κράτους, την εκλεγμένη και την εγκάθετη, με επιπλήξεις για σπάταλες αρχοντοχωριατιές και συμπλεγματικές επιδείξεις «εκσυγχρονισμού». Δίχως να υπάρχει ένα ανάστημα ικανό να τους αναχαιτίσει την αναίδεια.

Τουλάχιστον να καυχιόμαστε σε κάποια χρόνια, έστω φαντασιωδώς, για την καθολική μας «αντίσταση» στην ανυπόφορη ύβρι.

(Πηγή: "Καθημερινή" 8-8-2004)